

Vrijwillig de wet houden?

Vraag:

We staan in de Christelijke vrijheid. Staat die vrijheid ons toe vrijwillig de tien geboden of de sabbat te houden zonder iets van de genade te verliezen?

Antwoord: Nee, zeker niet, want de Christelijke vrijheid bestaat juist hierin: dat we verlost zijn van de werken van de wet, om voortaan God door de Geest te dienen: 'Alles is mij geoorloofd, maar niet alles is nuttig; alles is mij geoorloofd, maar ik zal mij door niets laten overheersen' (1 Kor. 6:12). De hele Brief aan de Galaten veroordeelt met een bijzondere ernst gelovigen die de wet en de genade proberen te vermengen.

Laten we enkele verzen citeren: 'Om vrij te zijn heeft Christus ons vrijgemaakt; staat dan vast en laat u niet weer onder een slavenjuk brengen' (Gal. 5. 1). 'Ik ben door de wet aan de wet gestorven om voor God te leven' (Gal. 2:19). Dit vers veronderstelt ook dat ik dus voor de sabbat gestorven ben om voortaan voor God te leven. Anders kan ik niet tot Zijn eer leven, Hem liefhebben en Hem vrijwillig en van harte dienen.

Nog een citaat uit dezelfde Brief: 'En nogmaals betuig ik' – zegt de apostel Paulus – 'aan een ieder die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de hele wet te onderhouden' (Gal. 5:3). Wat betreft de sabbat kunnen we dit vers dus ook zo lezen: 'En nogmaals betuig ik aan een ieder die de sabbat wil houden, dat hij verplicht is de hele wet te onderhouden'. En de apostel Jakobus voegt eraan toe: 'Want wie de hele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle' (Jak. 2:10). Wat een vreselijke dwaling om de één of andere regel uit de wet te willen toevoegen aan het Evangelie van Gods genade! De apostel gebruikt de meest duidelijke uitdrukkingen om de ogen van 'zijn kinderen' te openen over wie hij 'opnieuw in barensnood' is (zie Gal. 4:19). Het is ons gebed dat de ogen van alle lezers net zo geopend mogen worden.

Voor de apostel is het vermengen van de wet en de genade een ander evangelie dat geen evangelie meer is (Gal. 1:6). Deze mengvorm houdt in: ik verwerp de genade van God en de krachtige waarde van Christus' dood (Gal. 2:21). Het is: beginnen door Gods Geest en eindigen door het vlees (Gal. 3:3). Het houdt in dat we tevergeefs voor de Heer geleden hebben (Gal. 3:4), dat we onszelf opnieuw onder de vervloeking van de wet plaatsen (Gal. 3:10), dat we gebonden blijven onder het slavenjuk (Gal. 5:1), en dat we van de genade afvallen (Gal. 5:4).

De Brief aan de Kolossers behandelt ook uitvoerig deze vraag, die de basis van onze verhouding tot God raakt. Maar we willen nu niet verder op die Brief ingaan. Laten we alleen als conclusie het voorbeeld van de apostel Paulus aanhalen. Hij spreekt over de heerlijke gerechtigheid die we in Christus alleen hebben: 'Om Hem heb ik de schade van alles geleden en houd het voor drek, opdat ik Christus mag winnen, en in Hem bevonden word, niet in het bezit van mijn gerechtigheid, die uit [de] wet is, maar van die, welke door het geloof in Christus is, de gerechtigheid die uit God is, door het geloof' (Fil. 3:8-9).

Ook in dit opzicht kunnen we zeggen: Gods genade is genoeg voor ons, we hoeven niet terug te keren naar de wet en ook niet naar de sabbat. Christus is gestorven én weer opgestaan. Daardoor is voor ons het nieuwe leven begonnen waaraan de eerste dag van de week ons telkens opnieuw herinnert.

H. Laügt